

1. Підійшли до Ісуса тоді Його учні, питаючи: Хто найбільший у Царстві Небеснім?
2. Він же дитину покликав, і поставив її серед них,
3. та й сказав: Поправді кажу вам: коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне!
4. Отже, хто впокориться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім.
5. І хто прийме таку дитину одну в Моє Ймення, той приймає Мене.
6. Хто ж спокусить одне з цих малих, що вірують в Мене, то краще б такому було, коли б жорно млинове на шию йому почепити, і його потопити в морській глибині...
7. Від спокус горе світові, бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходить спокуса!
8. Коли тільки рука твоя, чи нога твоя спокушає тебе, відітни її й кинь від себе: краще тобі увійти в життя одноруким або одноногим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкиненому в огонь вічний.
9. І коли твоє око тебе спокушає його вибери й кинь від себе: краще тобі однооком увійти в життя, ніж з обома очима бути вкиненому до геєнни огненної.
10. Стережіться, щоб ви не погордували ані одним із малих цих; кажу бо Я вам, що їхні Анголи повсякчасно бачать у небі обличчя Мого Отця, що на небі.

11. Син бо Людський прийшов, щоб спасти загинуле.

12. Як вам здається: коли має який чоловік сто овець, а одна з них заблудить, то чи він не покине дев'ятдесятьох і дев'ятьох у горах, і не піде шукати заблудлої?

13. І коли пощастить відшукати її, поправді кажу вам, що радіє за неї він більше, аніж за дев'ятдесятьох і дев'ятьох незаблудлих.

14. Так волі нема Отця вашого, що на небі, щоб загинув один із цих малих.

15. А коли прогрішиться твій брат проти тебе, іди й йому викажи поміж тобою та ним самим; як тебе він послухає, ти придбав свого брата.

16. А коли не послухає він, то візьми з собою ще одного чи двох, щоб справа всіляка ствердилась устами двох чи трьох свідків.

17. А коли не послухає їх, скажи Церкві; коли ж не послухає й Церкви, хай буде тобі, як поганин і митник!

18. Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі.

19. Ще поправді кажу вам, що коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ, то коли вони будуть просити за неї, станеться їм від Мого Отця, що на небі!

20. Бо де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані, там Я серед них.

21. Петро приступив тоді та запитався Його: Господи, скільки разів брат мій може згрішити проти мене, а я маю прощати йому? Чи до семи раз?

22. Ісус промовляє до нього: Не кажу тобі до семи раз, але аж до сорока і семи раз по семи!

23. Тим то Царство Небесне подібне одному цареві, що захотів обрахунок зробити з своїми рабами.

24. Коли ж він почав обраховувати, то йому привели одного, що винен був десять тисяч талантів.

25. А що він не мав із чого віддати, наказав пан продати його, і його дружину та діти, і все, що він мав, і заплатити.

26. Тоді раб той упав до ніг, і вклонявся йому та благав: Потерпи мені, я віддам тобі все!

27. І змилосердився пан над рабом тим, і звільнив його, і простив йому борг.

28. А як вийшов той раб, то спіткав він одного з своїх співтоваришів, що був винен йому сто динаріїв. І, схопивши його, він душив та казав: Віддай, що ти винен!

29. А товариш його впав у ноги йому, і благав його, кажучи: Потерпи мені, і я віддам тобі!

30. Та той не схотів, а пішов і всадив до в'язниці його, аж поки він боргу не верне.

31. Як побачили ж товариші його те, що сталося, то засмутилися дуже, і прийшли й розповіли своєму панові все, що було.

32. Тоді пан його кличе його, та й говорить до нього: Рабе лукавий, я простив був тобі весь той борг, бо просив ти мене.

33. Чи й тобі не належало змилюватись над своїм співтоваришем, як і я над тобою був змилювався?

34. І прогнівався пан його, і катам його видав, аж поки йому не віддасть всього боргу.

35. Так само й Отець Мій Небесний учинить із вами, коли кожен із вас не простить своєму братові з серця свого їхніх прогріхів.